

Upptäckten

Upptäckte att jag var fångad
kunde inte se slutet på min kropp
& blått; såg blått vart jag vände min blick
ytterst litet i omfång
brännvidden nästintill –
Hunger slet i min strupe ilade genom fenor
högg ett knippe simorgan som drog förbi
drev kring bergryggar & andra rev
Tyckte mig förnimma en skör melodi
den strävade längs bergkonturer mötte
min jättelika kropp i en samling vibrationer
motsträviga men lätta toner
följde mina manövreringar lämnade ej
min sida

En försjunken enlighet såsom enslighet
tyngde mitt hjärta
trots min kropp & allt det blå
gjorde minnen sig påminna om ett klockslag i solljusmarkanta
påhälsningar av doftsinnen, ja, köttbullar
Varifrån detta ord vari låg dess mening
jag flöt vidare & förträngde snart mitt grubbel
det erbjöds mig åtskilliga fenor att tugga
Ibland hände det att tvåbenta kroppar dök i det blå
uppkom bland reven där de sparkade förbi
då de upptäckte min närvaro
sprang de mot ytan & jag, jag dök djupare ändå
Vårt samhälle är tidlöst här
men ibland grubblar min hjärna över annat liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Membran med Poeter.se id #26858 innehar upphovsrätten